

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrio, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio XVII. De libris Magicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](#)

monibus in corpore formato vel assumpto. Item sciunt distinguere vel inter veros homines qui choreis intersunt, & inter dæmones illis permixtos. Ideo possumus negare Burchardū de strigibus nostris loqui; quartū facta diu post adhuc ignota manisit. Secundo dubiū est quo pacto Burchar. accipiat illud; *necessario*. Nam si de necessitate absoluta, vt velint nolint cogatur eo in bestijs aduolare; perspicuum est eum de nostris non agere; quæ si nolint, eo non deuchuntur, sed domi manent, sed postea pœnam aliquam absentiæ lunt. Si vero intelligit necessitatem conditionatam, v.g. debent ire, si nolint affligi; male id adscribit infidelitatē, nā res ita se habet de facto. Si capit de necessitate morali, v.g. quod putet se pecare nō eudo, & ideo ire debere: hoc nihil attinet ad nostras, quæ sciunt se peccare eundo, non vero remanendo. Et sane toto illo capite nihil proponit Burchardus has sentire, quod recte fidei repugnet, iuxta iam à nobis demonstrata. Nec mirum hac in re illum errasse: qui in eodem capite halucinatur circa tempestates ciendas, & maleficū amoris odijque; vt ostensum lib. 2. & 3.

Ad 5. Argum. ex resp. ad 4. patet solutio.

Habent aduersarij plenam (nisi fallor) d.ca. Episcopi, explicationem quam velim eos perpendere, sine protervia, aut peruicacia; quæ faciunt, vt videntes nihil videant.

SECTIO XVII.

De libris Magicis.

Nec possunt ad hæredes transmitti, nec legi, nec retineri, sed sunt igni tradendi a: Ut iure antiquo cautum, & in primitiva Ecclesia obseruari solitum

A b; & hoc renouatum editio Pij. IV. & Clementis. VIII. Pontif. in regg. quas præfixerunt Indici, lib. prohibit. Reg. 9. Intellige præterquam ab illis; quibus prohibitorum librorum generalis lectio, in bonum publicum Pontificis Maxim. auctoritate fuerit concessa. Solis Pontificibus referatum est, hanc licetiam largiri d; & quib. ipsi hoc permiserunt; vt nominatim omnibus Inquisitoribus fidei, & eorum commissarijs, prottempore existentibus: Episcopis vero, eo solo quod Episcopis sunt, hec licentia legendi libros prohibitos non competit, vt docet Penna e, & hoc fuit à Pio V. quibusdam Episcopis disertè resposum. Sunt autem tales libri, non auctoritate propria comburendi; sed potius deferendi ad inquisitores. Qui eos refinent, nisi deferre parati sunt, nō sunt absoluendi: & hæc absolutio reseruata est habentibus potestatem absoluti à casibus bullæ cœnæ Domini: & ab alijs impensa absolutio, nulla est & inutila, sunt etiam tales retinentes vehementer de eadem hæresi suspecti: si libri sunt ab alijs compositi. Nam si ab ipismet compositi forent, plene conuincerentur, & damnari possent vt heretici magi g: si tamen faterentur à se compositos, vel à se scriptos, vel ab alio se dictante scriptos, nec quicquam caufari possent quod eos ab hæresi crimine tueretur. vide de hac re bene loquentem Simian. in prax. anu. 4. tit. 39.

Idem quod Inquisitoribus fidei, quo ad librorum horū vñum puto esse publicis Librorum Censoribus Ecclesiasticis: non vero DD. quia doctores sūt, nec Parochis quia Parochi. quod diligenter notandum, et si in multis locis periculose Parochi & DD.

hoc ius sibi vñfurent.

SECTIO

al. cetera
D. fam.
hercif. I.
mathe. C.
de ep. au-
diens.